

[KIERDASZ *sb m*

-a-, -ã-; *tekst nie oznacza é.*

sg A kierasza. ◇ pl G kierdász(o)w.

Sł stp, Cn brak.

Brat; pobratymiec, towarzysz (z tur. kardasz); tu przen na oznaczenie żołnierzy i wodzów tatarskich, chociaż w odniesieniu do panujących i wodzów wyraz na Wschodzie nie używany: [Książęta litewskie] Z máłego wielkie páńtvo męstwem rozšzyrzyli/ A kierdařzow Tátárřkich częřto łby krwáwili. StryjGoniec N2v (Linde); Erdywił Ziwibundow řyn [...] Brzeřcia/ Mielniká/ Drohiczyná/ dořtał/ Kierdárřzá Zawolřkiego s hordą řchwořtał StryjGoniec O3v (Linde).

ZZa